

Szia Kedves Olvasó!

Tóth Szilárd vagyok első éves Ph. D. hallgató. Életed egyik legmeghatározóbb része előtt állsz, ami tudom, hogy picit ijesztő lehet. Faktok, emelt biológia (növénytan pfuj....) és fizika vagy kémia (elektrolízis pfuuuj...), érettségik, egyetemi jelentkezés és hosszú még a sor. Emlékszem amikor még előttem is ezek a kihívások lebegtek sokat őrlődtem „jól döntök?“, „biztos, hogy ezt akarom csinálni”? Lassan hét év távlatából mondom azt, hogy életem legjobb döntését hoztam amikor ezt a pályát választottam. Kiskunhalason jártam gimnáziumba, és onnan jöttem a pécsi orvosira, az iskolámból egyedülként. Szerencsére nagyon hamar sikerült beilleszkednem, a várost is egyből megszerettem, így hát már első évben eldöntöttem, hogy én itt szeretnék élni és az egyetemen dolgozni. Harmad évben elkezdtem TDK-ni (ez egy lehetőség, hogy hallgatóként kutatásba részt vegyél) az „egyesbelen” (majd megismeritek negyedévben, ha ide jöttök, csudi jó hely) egy kardiológia kutatócsoportban, ahol mostanra Ph. D. hallgatóként erősítem a csapatot. Szokták mondani, hogy „használd ki az egyetemi éveket mert ez a legszebb időszak az életednek”, nos, ha csak tized annyira lesz szép az életem, mint amit megéltem ebben a 6 évben akkor nem lesz okom panaszkodni.

Fontosnak tartom, hogy át tudjuk nektek adni és megértsétek, hogy miért mondja minden POTE hallgató, hogy „Mindenki pécsi akar lenni”. Ezért is többször részt vettem a kar által szervezett középiskolásoknak szóló programokban: TM-tábor, Középiskolások hete, és most már, mint mentor is szeretnék segíteni nektek.

Remélem, mint végzett orvos, aki volt, hogy örült, nevetett, sírt, vért izzadt ebben a 6 évben, de végül csak lediplomázott, egy átfogóbb képpel tudok nektek majd segíteni, ha úgy döntötök, hogy ezt a csodálatos hivatást választjátok ezen a csodálatos egyetemen!

Keressetek bátran és bizalommal, ha bármi kérdésetek van, igyekszek mindenre válaszolni, vagy emailben, vagy akár egy Bambi mellett is!

Itt találtok meg: tothszilard5@gmail.com